

Bed denne Ordning vil Kæsternes Formue heelt eller deelviis gaae tilgrunde, men herimod turde Intet være at indvende, naar hensees til samtlige Omstændigheder og navnlig til det Diemed, i hvilket de ere bragte tilveie. Forholdet stiller sig forsaavidt anderledes for Enkekæsternes end for Chorpenfionsfondens Bedkommende. Naar Formuen ved denne sidste maa søges bevaret (see § 32), da er det netop begundet dert, at det ikke efter den nævnte Fonds hele Natur er muligt at faae dets Forpligtelser fuldstændigt opgjorte, og at man saaledes ikke kan vide, hvormeget der, hvis man vilde angribe Capitalen, maatte holdes tilbage for at fyldestgjøre de Interessenter, som sidst bleve tilbage i samme.

Skulde der efter hele Opgjørelsen med Livrenteanstalten, og efterat deshos tillige, som ovenfor berørt, de udtraadte ugifte Interessenters Bidrag ere tilbagebetalte til dem, endnu være nogen Deel tilbage af den ene eller den anden af de tvende Enkekæsters Formue, da vil det nævnte Restbeløb formeentligt ikke paa nogen bedre Maade kunne anvendes i Personalets Interesse — hvad det bør, i Betragtning af det Diemed, hvori disse Formuer ere opsparede — end ved at henlægges til Theatrets Understøttelsesfond. Commissionen finder navnlig ikke, at der for Capellet's Enkekæstes Bedkommende kan reises nogen berettiget Indvending herimod fra den Omstændighed, at en Deel af dennes Formue (5,440 Rd. i Obligationer) hidrører fra det den 1. 1865 efter P. Moldenhaver tilfaldne Legat, da der ikke i det paagjældende Testaments Udtryk — „det kongelige Capells Enkekæste testamenterer jeg 5,000 Rd.“ — indeholdes nogensomhelst Antydning af, hvorledes den Testerende ønskede dette Legat anvendt, naar Capellet's Enkekæste maatte ophøre at eksistere. Noget heelt Andet er det, hvorvidt de Restbeløb af den ene eller de tvende Enkekæsters Formuer, som muligt maatte tilfalde Understøttelsesfonden, særligt maatte kunne komme Enfer efter Personalet tilgode, men derom lader sig formeentligt ikke allerede nu med Held fastsætte Noget, saalænge det ikke vides, om der overhovedet bliver et saadant Restbeløb, og

hvormeget den omtalte Fond iøvrigt vil komme til at eie.

Da de mandlige Interessenter i de tvende Enkekæster, som alt gjentagne Gange berørt, hidtil kun have været fritagne for i Livrenteanstalten af 1842 at sikkre deres Enfer den Overlevelsesrente, de som Embedsmænd ifølge Loven af 5te Januar 1851 have været pligtige at forkaffe dem, fordi der, paa saa Undtagelser nær, vilde tilkomme deres Enfer en ligesaa stor eller større Pension af de nævnte Kæster, og fordi disse Kæster antoges ubetinget at ville være istand til at udrede de dem paahvilende Pensioner, vil det endeligt være nødvendigt at træffe en Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes, forsaavidt det ved Opgjørelsen af Kæsternes Stilling skulde vise sig, at Pensionerne af samme fremtidigt maatte nedsettes saameget, at de ikke længer svarede til den Overlevelsesrente, som efter Lovgivningen skal tilsikkes de paagjældende Enfer. Commissionen maa med Hensyn til dette Spørgsmaal være af den Mening, at det vilde være ubilligt isaafald at paalægge de nævnte Interessenter at sikkre deres Hustruer det manglende Beløb i Livrenteanstalten af 1842, og den har derfor stillet et Forslag om udtrykkeligt at fritage dem derved. Commissionen skal i Forbindelse hermed endnu berøre, at den derimod ikke finder, at der er tilstrækkelig Grund til at fritage de ugifte mandlige Interessenter i de nævnte Kæster, som ifølge § 33 nu ville komme til at udtræde af samme, forsaavidt de senere maatte gifte sig, for paa sædvanlig Maade at sikkre deres Hustruer den befalede Overlevelsesrente i Livrenteanstalten af 1842 og ligesaa lidt til at fritage dem, som vedblive at være Interessenter i Enkekæsterne, for i den omtalte Anstalt at sikkre deres Hustruer en saa stor aarlig Forsørgelse som det Beløb, hvormed den befalede Overlevelsesrente efterhaanden maatte komme til at overstige den i den paagjældende Enkekæste sikkrede Pension, paa Grund af at Interessenternes reglementerede Pønning senere forøges (jfr. 1ste Stykke af § 33).

§ 34.

Som allerede tidligere berørt og som nær-